

er det naturligtvis aldeles umuligt at holde Dyret i bedøvet Tilstand i al den Tid, den indtulerede Sygdom udvikler sig. Derfor er der kommet de fornødne Bestemmelser ind i Lovforslaget om at stille disse bakteriologiske Forsøg, som jo nu om Stunder spille en ganske overordentlig stor Rolle, og som i det virkelige Liv spille en meget større Rolle end de egentlige Vivisektioner, idet de forekomme meget hyppigere, paa en saadan Maade, som det er nødvendigt at stille dem. I Klasse med dem har man stillet Aareladningsforsøg, navnlig efter Begæring fra Veterinær- og Landbohøjskolen, idet disse Aareladningsforsøg maa foretages paa Dyr i ubedøvet Tilstand; men de kunne jo heller ikke betegnes som særlig smertelige Operationer, og derfor har man heller ikke fundet nogen Betænkelighed ved at give samme Udgang dertil som til at foretage de bakteriologiske Snit eller Stik. Jeg tror derfor, uagtet Lovforslaget, som sagt, er undergaaet nogle Forandringer i det andet Ting, hvilke jeg dog alle har tiltraadt, at maatte tilraade dette Ting nu at vedtage det, saaledes som det er, da jeg antager, at et Resultat saa vil være fikret.

Bøvløfte: Jeg vil, før dette Forslag gaar videre, gøre en lille Hensigt til det høje Ting, og særlig til det ærede Medlem fra Stubbejøbing (N. S. Larsen), om det dog ikke var rigtigt at gøre en Forandring i § 3. Det forekommer mig, at denne Paragraf, som handler om Straf for Overtrædelse af Loven, er alt for lempelig. Der staar nemlig i den, at naar en Person to Gange er idendt Bøde og for 3dje Gang findes at overtræde Bestemmelserne i Loven, kan det i Dommen udtales, at han ikke maa faa denne Tilladelse mere, men Højesteret kan dog tilkende ham den alligevel. Det forekommer mig, at dette er for lempeligt. En Mand, som 1 eller 2 Gange overtræder Bestemmelserne i denne Lov, bør ikke have Lov til at bruge denne Lovs Indhold. Det bør ligesom forbydes ham om ikke i selve Loven saa dog ved den første Dom. Det er en Bemærkning, jeg vil henstille.

Justitsministeren (N. L. M. A. N.): Jeg forstaar ikke rigtig, hvad det ærede Medlems Mening er. Saaledes som Bestemmelsen lyder, forekommer det mig for det første, at Straffen i sig selv er meget alvorlig. Det maa nemlig erindres, at de Personer, der nærmest kunne rammes af den, ere Lærerne ved Universitetet og Landbohøjskolen, og for dem vil en Dom, som gaar ud paa, at de i Fremtiden ikke maa foretage Forsøg, være aldeles ruinerende,

den vil omtrent være ensbetydende med, at de maa gaa af fra deres Embede. Jeg synes derfor, at Straffen i sig selv er streng nok. Hvad angaar dette Tillæg om Højesteret, saa betyder det slet ikke andet, end at man dermed vilde tydeliggøre, hvad der vistnok maa antages alligevel, at Domme, der gaa ud paa noget saadant, kunne appelleres til Højesteret uden Hensyn til den idømte Bødes Størrelse. Altsaa denne Bestemmelse er kun sat ind for at forebygge, at man skulde kunne opstille det Ræsonnement, at naar man kun er idømt en Bøde f. Eks. af 100 Kr., saa er Sagen slet ikke appellabel, saa kan den slet ikke bringes ind til Højesteret. Det er kun dette, Tillæget betyder, altsaa, at uanset, at Bøden ikke naar summa appellabilis, skal Sagen dog kunne bringes ind for Højesteret i Betragtning af den store Virkning for vedkommende Person, som ligger i Dommen: ikke oftere at maatte foretage disse Forsøg, eller Fragtagelse af Metten til at foretage disse Forsøg, om man vil udtrykke det saaledes. Det er en ganske naturlig Regel, den er slet ikke at forstaa saaledes, at Højesteret kunde fritage vedkommende, den kan kun prøve Dommen som enhver anden Dom og altsaa enten komme til det Resultat at stadfæste Dommen eller komme til det Resultat at forandre den. Dette gælder i ethvert Tilfælde, hvor en Sag indantes for Højesteret.

Bajer: Jeg ønsker kun at gøre en ganske kort Bemærkning for at høre enhver Tvivl om Fortolkningen af et Udtryk i denne Lov. Ifølge § 2 skal Bedøvelse finde Sted. Der findes et Mittel, som kaldes Curare. Jeg anser det for en Selvfølge, at det ikke kan bruges, men jeg har dog anset det for rigtigt ved denne Lejlighed at gøre opmærksom derpaa, fordi man oftere har brugt det som Bedøvelsesmiddel. Det er forbudt i den engelske Lov af 1876, men det ligger langt tilbage i Tiden, og naar det ikke udtrykkelig er forbudt her, anser jeg det for en Selvfølge, at det ikke kan bruges. Dette Mittel Curare er af den Bestaffenhed, at det aldeles lammer vedkommende levende Dyr, paa hvilket det bruges som Forsøgsobjekt, idet Bevægelsesnerverne lammes, men ingenlunde Følelsesnerverne. Dyret er som et levende Pig, og udstaar naturligtvis gruelige Pinsler. Menneſter, paa hvem man har brugt dette Mittel tidligere, have meddelt, at de under den Operation, der har været udført, have været fuldstændig ved Bevidsthed og lidt umaadelige Smertor, men de have kun slet ikke kunnet røre sig. Jeg har kun taget Ordet, fordi jeg haaber at faa Bekræftelse af